

til at lade Loven af 21. September 1922 optrykke og bekendtgøre i Lovtidende med de Ændringer, som ved nærværende Lov foretoges i den.

Lovforslaget behandlede af begge Ting ved en Række Møder i Løbet af Lørdag den 3. Febr. og Søndag den 4. Febr. — det sidste Møde sluttede Kl. 5 Mandag Morgen — under en meget forceret Behandling, idet det var tilkendegivet, at Landmandsbanken vilde blive lukket om Mandagen, hvis Loven ikke forinden vedtoges. Fra forskellige Sider rettedes stærk Kritik imod Regeringens Ordning af Landmandsbanksagen, navnlig dens Medvirkning ved Juli- og September-Rekonstruktionerne, og der rettedes fra en enkelt Side det Spørgsmaal til Statsministeren, „hvilke politiske Konsekvenser“ Ministeriet agtede „at drage af den Udvikling, som er foregaaet i denne Sag“, hvortil Statsministeren udtalte: „at Regeringen har fremsat et Forslag af rent saglig Art, som den ønsker saglig behandlet, og som den ikke agter at drage politiske Konsekvenser af. Regeringen har taget sit Ansvar ved at fremsætte dette Forslag, og den høje Rigsdag faar sit Ansvar ved sin Stilling dertil.“

I Folketinget, hvor Sagen kom først til Behandling, henvises den til Udvalg. I dettes Betænkning udtaler et *Mindretal (Venstre)*, at det under de i Udvalget førte Forhandlinger med Bankinspektøren, Formanden for Landmandsbankens Bankraad og Bankens Direktør, Direktører for Nationalbanken og forskellige Privatbankers Direktører er blevet bestyrket i den Overbevisning, at Bankens Vanskeligheder bedst kan overvindes ved det forelagte Lovforslag, men Mindretallet kan dog tiltræde de af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag (se nedenfor).

Det *socialdemokratiske Mindretal* stillede 2 Ændringsforslag, af hvilke det første omhandlede Bankens gamle Aktiekapital, der ved September-Rekonstruktionen nedskredes til 10 pCt., men med Mulighed for, efterhaanden som Bankens Stilling bedres, at opskrives til 70 pCt. Mindretallet udtalte, at det i og for sig kunde ønske, at denne gamle Aktiekapital helt forsvandt, ud fra den Betragtning, at der faktisk ikke er noget reelt tilbage af den, men navnlig af Hensyn til formelle Vanskeligheder har Mindretallet ikke villet stille Forslag herom og indskrænker sig derfor til at foreslaa, at den nedskrevet til 10 pCt. til sin Tid overgaar til sammen med Statens Præferenceaktiekapital at blive Bankens egentlige Aktiekapital, der da bliver 50 Mill. Kr. Det andet Ændringsforslag sigter til at skabe større Kontrol med Banken og foreslaar forskellige Foranstaltninger i saa Henseende: Oprettelse af et Bankraad paa 9 Medlemmer, hvoraf Rigsdagen vælger de fire, Handels-